

Neděle 2. června 7. neděle velikonoční	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení za rodinu Štanclovu, Francovu, Šrámovu a ty rody 10.00 mše sv. v Radhošti 15.00 mše sv. v Šachově
Pondělí 3. června Sv. Karla Lwagy a druhů, mučedníků	10.00 mše sv. v DD v Borohrádku 14.00 mše sv. v Simeonu
Úterý 4. června	10.00 mše sv. v Horním Jelení za P. Karla Trubáka a ten rod
Středa 5. června	
Čtvrtek 6. června Sv. Norberta, biskupa	18.00 mše sv. v Horním Jelení 20.00 setkání pastorační rady farností na faře v HJ
Pátek 7. června První pátek v měsíci	17.35 modlitba sv. růžence 18.00 mše sv. v Horním Jelení - následuje výstav NSO + adorace
Sobota 8. června	8.00 mše sv. v Horním Jelení 16.00 mše sv. v Zámrsku s nedělní platností
Neděle 9. června Slavnost seslání Ducha svatého	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení za rodinu Štanclovu, Francovu, Šrámovu a ty rody 10.00 mše sv. v Radhošti

! 20 minut před každou mší sv. – příležitost ke svátosti smíření !

„Právě nejslabší člověk může mít největší naději na největší dary, protože Bůh se přizpůsobuje lidské bídě.“

(sv. Terezie z Lisieux)

Sbírka v kostele 26. 5. 2019:

Horní Jelení 4 020,-Kč
Radhošť 680,-Kč
Borohrádek 2 760,-Kč
Šachov -, -Kč

Jaký je význam Nanebevstoupení?

Katecheze papeže Františka (Lk 24,50-53), nám. sv. Petra 17.4.2013

Drazí bratři a sestry, v Krédu nacházíme tvrzení, že Ježíš „vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce“. Ježíšův pozemský život kulminuje událostí Nanebevstoupení, když přechází z tohoto světa k Otci a usedá po Jeho pravici. Jaký je význam této události? Jaké jsou její důsledky pro náš život? Co znamená rozjímat Ježíše sedícího po pravici Otce? Nechme se v tom vést evangelistou Lukášem. Začněme momentem, kdy se Ježíš rozhodl vydat na svou poslední pouť do Jeruzaléma. Svatý Lukáš zaznamenal: „Když se přibližovala doba, kdy měl být vzat (vzhůru), pevně se rozhodl jít do Jeruzaléma“ (Lk 9,51). Během „výstupu“ do svatého města, kde se uskutečnil jeho „exodus“ z tohoto života, Ježíš už vidí cíl, nebe, avšak dobře ví, že cesta, která jej dovede k Otci prochází křížem, poslušností Božímu plánu lásky. Katechismus katolické církve praví, že „vyzdvižení na kříž znamená a ohlašuje vyvýšení při nanebevstoupení“ (662). **Také nám musí být v našem křesťanském životě jasné, že vstup do Boží slávy vyžaduje každodenní věrnost Jeho vůli, i když si žádá obět, někdy změnu našich plánů. Ježíšovo Nanebevstoupení se uskutečnilo konkrétně na Olivové hoře, nedaleko místa, kam se utekl k modlitbě před svým utrpením, aby se hluboce spojil s Otcem. Znovu tak vidíme, že modlitba nám dává milost žít ve věrnosti Božímu plánu.**

Lukáš na nám konci svého evangelia vypráví o události Nanebevstoupení velice stručně. Ježíš vyvedl učedníky „směrem k Betánii, zvedl ruce a požehnal jim. A zatímco jim žehnal, odloučil se od nich a vznášel se k nebi. Oni se mu poklonili a s velikou radostí se vrátili do Jeruzaléma. Byli stále v chrámě a velebili Boha“ (24,50-53). Tak praví svatý Lukáš. Chtěl bych v tomto vyprávění poukázat na dva body. Předně, Ježíš během svého Nanebevstoupení činí kněžské gesto požehnání a učedníci zajisté vyjadřují svoji víru klaněním, poklekají a sklání hlavu. Toto je první důležitý bod: Ježíš je jediný a věčný Kněz, který svým utrpením prošel smrtí a hrobem, vstal z mrtvých a vystoupil do nebe; je u Boha Otce, kde se za nás stále přimlouvá (srov. Žid 9,24). Jak tvrdí svatý Jan ve svém prvním listu (srov. 2,1-2), On je náš přímluvec. Je ale krásné to slyšet! Když je někdo předvolán k soudu nebo se má zodpovídat, první věc, kterou udělá, je, že vyhledá advokáta, aby jej hájil. **My máme jednoho, který nás hájí vždycky, brání nás před úklady ďábla, brání nás před námi samotnými, před našimi hříchy. Drazí bratři a sestry, takovéhoho advokáta máme, nemějme strach, jít k němu prosit o odpuštění, žádat požehnání, žádat milosrdenství. On nám vždycky pomáhá, je naším advokátem, vždycky nás hájí. Nezapomínejte na to. Ježíšovo Nanebevstoupení nám tedy dává poznat tuto tak útěšnou skutečnost našeho putování: v Kristu, pravém Bohu a pravém člověku, naše lidství vstoupilo k Bohu. On nám otevřel přístup; je jako horolezecký průvodce, který při výstupu na nějakou horu dosáhne vrcholu a přitahuje nás k sobě, vede nás k Bohu. Svěříme-li mu náš život, necháme-li se Jím vést, máme jistotu, že jsme v bezpečných rukách, v rukách našeho Spasitele, našeho přimlunce.**

Druhý bod: svatý Lukáš referuje, že **apoštolové, jakmile viděli, že Ježíš vystoupil do nebe, vrátili se do Jeruzaléma „s velikou radostí“.** Zdá se nám to poněkud divné. Obvykle, když jsme odděleni od svých blízkých, svých přátel nějakým definitivním rozloučením a zejména v důsledku smrti, máme v sobě přirozený smutek, protože už neuvidíme jejich tvář, neuslyšíme více jejich hlas, nebudeme se moci těšit z jejich sympatií, z jejich přítomnosti. Nicméně, evangelista zdůrazňuje hlubokou radost apoštolů. **Jak je to možné? Právě proto, že pohledem víry chápou, že ačkoli je odňat jejich očím, zůstává Ježíš stále s nimi, neopouští je, a v Otcově slávě je jim oporou, vede je a přimlouvá se za ně.**

Svatý Lukáš podává skutečnost Nanebevstoupení také v úvodu Skutků apoštolů, aby zdůraznil, že tato událost je článkem, který připojuje a spojuje Ježíšův pozemský život k životu církve. Tady svatý Lukáš zmiňuje také oblak, který vzal Ježíše z očí učedníkům, kteří zůstávají rozjímat Krista vystupujícího k Bohu (srov. Sk 1,9-10). Zasahují tedy dva muži v bělostných šatech, kteří je vybědli, aby nestáli a nehleděli k nebi, ale sytili svůj život a své svědectví jistotou, že se Ježíš vrátí právě tak, jak Jej viděli odcházet do nebe (srov. Sk 1,10-11). Právě pobídka plynoucí z rozjímání Ježíšovy vlády umožňuje, aby se nám od Něho dostalo síly nést a dosvědčovat evangelium v každodenním životě: rozjímat a jednat, ora et labora učí svatý Benedikt. Obojí je nezbytné v našem životě křesťanů.

Drazí bratři a sestry, **Nanebevstoupení neindikuje Ježíšovu absenci, ale říká nám, že je Živý mezi námi novým způsobem;** nenachází se už na nějakém konkrétním místě světa jako před Nanebevstoupením. Nyní je součástí vlády Boží, přítomen v každém prostoru a času, nablízku každému z nás. **V životě nikdy nejsme sami, máme tohoto advokáta, který nás očekává a který nás hájí. Nikdy nejsme sami. Ukřížovaný a Zmrtvýchvstalý Pán nás vede a spolu s námi mnoho bratří a sester, kteří v tichosti a ve skrytu, ve svém rodinném a pracovním životě, ve svých problémech a těžkostech, v svých radostech a nadějích každodenně žijí víru a společně s námi přinášejí světu vládu Boží lásky ve vzkříšeném Kristu, který vystoupil do nebe je naším přímluvcem.**